

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK

LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT

TELEFOON 030 - 288 17 41

ISSN 0922-0089

SEPTEMBER 1996

NUMMER 82

IN DE KIJKERD

De zomermaanden zijn voor de filatelie normaal gesproken een rustige tijd. Ditmaal niet voor onze Vereniging. Diverse activiteiten vonden er plaats en andere zijn in voorbereiding om onze Vereniging te presenteren.

Dat begon al op 6 juni, toen Postzegelvereniging "De Postkoets" in Nieuwegein een speciale USA-avond voor haar leden organiseerde. Die was voortreffelijk voorbereid. Een schitterend artikel over de USA-filatelie in hun maandblad en verder een programma, dat helemaal in het teken stond van de USA, met een dia-lezing "Wandeling door Washington" en een kleine tentoonstelling over diverse aspecten van de filatelie aldaar, waarvoor wij materiaal hadden geleverd. De heer Udo had gezorgd voor propaganda-materiaal. Onze redacteur heeft die avond als "vraagbaak" bijgewoond.

Vervolgens Capex '96 in Toronto, waar ik als NL-commissaris voor de Nederlandse inzendingen zorg moest dragen. Ook daar heb ik bij tal van mensen onze Vereniging onder de aandacht gebracht. Zie het artikel op pagina 2. Op basis van een verslag dat ik voor het bestuur heb gemaakt, komen we op deze contacten ongetwijfeld dit verenigingsjaar terug.

Ten derde bereiden we ons voor op de Dag van de Postzegel in Ede op 10, 11 en 12 oktober. Graag zijn we ingegaan op de uitnodiging om daar tijdens de Tentoonstelling "Fila-Ede" in een 20-tal kaders een beeld te schetsen van de mogelijkheden die de filatelie van Canada en de USA ons biedt. Dank zij de medewerking van enkele leden kon daarvan een goed tableau worden samengesteld. Ook zullen we daar een eigen stand bemannen. Ik hoop daar vele leden te ontmoeten!

Zoals U ziet, staat de Vereniging dit seizoen flink in de kijkerd!

H. W. M. Hopman - Voorzitter

Is een wereld-postzegel-tentoonstelling op zich altijd al een bijzondere gebeurtenis, als het daar gebeurt waar je verzamelgebied ligt, dan is dat als het ware een feest waarnaar je uitkijkt. Daarom ook was ik bijzonder blij, dat ik door het Bondsbestuur was aangewezen als Commissaris voor Nederland bij «Capex '96», die van 8 tot 16 juni in Toronto, Canada, werd gehouden.

Omdat ik al meer dan eens naar een tentoonstelling ben uitgezonden, is vergelijking mogelijk. Ik ben er dan ook zonder meer van overtuigd, dat dit de mooiste tentoonstelling was die ik heb beleefd. Zeer veelzijdig, ruim 4500 kaders, 160 inzendingen literatuur, inzenders uit 62 landen, handelaren uit vele landen, waaronder 33 uit Europa, en 152 postadministraties uit de hele wereld. Voor ons was voorts interessant dat er veel filatelistische organisaties uit Canada en de USA aanwezig waren. Ik heb dan ook diverse contacten kunnen leggen, waarvan we in de toekomst voor de Vereniging baat kunnen hebben.

De variatie en de kwaliteit van de inzendingen was bijzonder. Schitterende verzamelingen en nu ook van Canada en de USA! Van de USA 40 (traditioneel 12, posthistorie 12, luchtpost 6, thematisch 1, maximafilatelie 2, revenues 3, jeugd 3 en literatuur 1). Voor Canada 23 traditioneel, 22 historie, 1 luchtpost, 2 jeugd en 10 literatuur, totaal 58. U wilt geloven dat ik ze niet allemaal heb gezien, maar wel heb ik ervan genoten. Opvallend was het bijvoorbeeld dat bij de werelddtentoonstelling in 1993 in Poznan (Polen) er van de 58 inzendingen uit de USA geen enkele betrekking had op de filatelie uit eigen land. Dat was nu anders.

Uiteraard is bij een tentoonstelling "in eigen huis" het aanbod van de vakhandel groot, speciaal voor ons vakgebied, waarbij vooral klassiek materiaal en literatuur opvielen.

Plezierig was het om vast te stellen dat twee leden tot de inzenders behoorden: de heer J. A. M. van Dooremalen, onze commissaris nieuwtjesdienst, met zijn Postgeschiedenis van Brno, waarmee hij verguld zilver (83 punten) verwierf en de heer D. Speksnijder, die de wereldontdekker Columbus deed herleven. Deze thematische inzending bleek groot-zilver (79 punten) waard. Beiden wil ik vanaf deze plaats ook van harte met dit resultaat gelukwensen! Plezierig is het voorts om leden van de Vereniging daar te spreken, hetzij in levenden lijve, hetzij telefonisch.

Kortom, een tentoonstelling waar zoveel moois te zien valt uit de verzamelgebieden van onze Vereniging is niet alleen een feest, maar ook een mooie filatelistische vakantie (hoewel ik het nodige te doen had)!

UITNODIGING

Ondanks het feit dat u tijdens de "koudste zomer van deze eeuw" wellicht heel veel aandacht aan het postzegelverzamenen heeft gegeven, wil het bestuur U hierbij toch uitnodigen tot het bijwonen van een bijeenkomst, die gehouden zal worden op **ZATERDAG 7 SEPTEMBER 1996** te Apeldoorn/ Ughelen in de Jachtzaal van motel "De Cantharel", Van Golsteinlaan 20, tel. 055-541.44.55. Wij hopen dat vele clubgenoten de weg naar Apeldoorn zullen vinden, zodat wij hen in groten getale zullen mogen begroeten.

AGENDA:

- 10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés *)
- 10.30 uur Opening
Mededelingen, rondvraag, leestafel, boekenhoek, ruilen, onderling contact
- 12.30 uur Lunchpauze
- 13.30 uur Veiling nummer 158. De kavellijsten vindt U bijgesloten. Wie niet aanwezig kan zijn, kan schriftelijk bieden. Het adres hiervoor is: **de heer J. van Keulen, Deylerweg 65, 2241 AB Wassenaar. Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.**
- 16.00 uur Sluiting
De tijden zijn bij benadering, er kan van worden afgeweken.

*) Introducés zijn altijd van harte welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Hun wordt tevens verzocht de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

Zo bereikt U "De Cantharel":

Per trein: naar station Apeldoorn, uitgang Centrum. Van het iets naar rechts gelegen VAD-Busstation vertrekt de treintaxi, en om 9.45 uur Bus 110; uitstappen bij Kinderhuis CESAREA en dan nog een klein stukje lopen.

Per auto: uit alle richtingen A1, afslag **Hoenderloo/Ede** nemen. Het motel ligt op korte afstand van deze afslag aan de N 304.

GELUKWENS

Op 7 juni 1996 is ons bestuurslid tevens veilingmeester de heer Job van Keulen in het huwelijk getreden met mej. Renate Höhn. Bij de vele felicitaties die zij ongetwijfeld hebben ontvangen, voegen wij van deze plaats graag ook de onze. Wij wensen beiden veel geluk op hun levenspad!

IN MEMORIAM KENNETH M. SMITH

Kort nadat de vorige Usca Post in druk was gegaan, bereikte ons het bericht dat ons trouwe lid Kenneth M. Smith op 19 april in zijn woonplaats Fostoria, Ohio, op 80-jarige leeftijd in zijn slaap was overleden. Tijdens onze bijeenkomst van 11 mei in Vught heeft voorzitter Hopman in welgekozen bewoordingen geschilderd wat Ken voor onze Vereniging heeft betekend.

In 1987 kreeg Ken ons adres van niemand minder dan de befaamde schrijver over onze hobby Herman Herst Jr., en wel nadat hij deze had gevraagd waar de Nederlandse vertaling van diens boek "Nassau Street" te koop was. Hoewel hij geen Nederlands sprak, had Ken grote belangstelling voor ons land en onze cultuur. Meer dan twintig keer heeft hij zijn vakantie in Nederland doorgebracht. In 1988 werd hij lid en enkele malen bezocht hij zelfs onze bijeenkomsten.

Hij is de Vereniging en vele leden zeer van dienst geweest bij het bestellen van Amerikaanse catalogi en andere publicaties, het leggen van contacten, het verkrijgen van gewenste zegels, het inbrengen van leuke veilingstukken, enz. enz. En altijd op de hartelijke, bescheiden manier die hem eigen was.

Wij verliezen in hem een enthousiast lid en een altijd hulpvaardige vriend. Wij zullen hem node missen.

MUTATIES LEDENLIJST

Als kandidaat-leden hebben wij mogen inschrijven de heren C. Blaauw, S. Groenewegstraat 31, 2401 KE Alphen a/d Rijn (631 U); G. Meeuse, Jan van Avennesstraat 17, 3117 PN Schiedam (632 U); H. J. de Rooij, Lingeweg 19, 4003 CH Tiel (633 U) en P. Kuys, Warmonderweg 82, 2341 KZ Oegstgeest (634 U).

Eventuele bezwaren tegen de kandidaat-leden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk), of tijdens de bijeenkomst aan de bestuursstafel.

VOLGENDE BIJeenKOMSTEN

Wilt u de navolgende data alvast in uw agenda noteren?

zondag	20 oktober	1996:	Maarsbergen
zaterdag	23 november	1996:	Alphen a/d Rijn
zaterdag	11 januari	1997:	Brasschaat - België
zaterdag	22 februari	1997:	Pijnacker
zondag	06 april	1997:	Vianen
zaterdag	24 mei	1997:	Vught
zaterdag	06 september	1997:	Apeldoorn
zondag	19 oktober	1997:	Vianen
zaterdag	29 november	1997:	Alphen a/d Rijn

UITBETALING VEILINGOPBRENGSTEN

Bij de clubveilingen wordt door leden gekocht van andere leden. De Vereniging verleent bemiddeling bij deze transactie. Doch omdat de Vereniging niet over een kapitaal beschikt om de uitbetalingen aan de inzenders te kunnen voorfinancieren, kan pas tot uitbetaling worden overgegaan als de kopers aan hun verplichtingen hebben voldaan. Er zijn altijd vrij veel schriftelijke bidders. Die ontvangen op donderdag na de veiling een schriftelijke kennisgeving van het resultaat, met het verzoek het verschuldigde bedrag zo spoedig mogelijk te voldoen. Zijn alle betalingen ontvangen, dan kan afrekening met de inzenders volgen. Die is vergezeld van een brief met een specificatie van het resultaat. Met deze procedure kunnen 4 à 7 weken gemoeid zijn.

RESTANTEN-VEILING

Van de laatste veiling van dit jaar, op 23 november 1996, maken wij een restanten-veiling, waarop overbodige collecties, partijen doubletten enz. kunnen worden geveild. U kunt zulke restanten bij veilingcommissaris Bakker inleveren tijdens de bijeenkomsten van 7 september en 20 oktober.

"FILA '96" TE ANTWERPEN

Speciaal voor onze leden in België vermelden wij, dat op 28 en 29 september a.s. in het Bouwcentrum, Jan van Rijswijklaan 191 te Antwerpen de beurs "Fila '96" wordt gehouden. Onze heren Janse en Van Keulen zullen daar een stand beheren en onze Vereniging propageren.

SCOTT CATALOGI 1997

Ook dit jaar bestaat weer de mogelijkheid om via de Vereniging Scott-artikelen aan te schaffen, zoals de Scott Specialized U.S. Catalogus, de Scott Classic, de Scott landen-catalogi, Scott-albums en supplementen, boeken en andere Scott-artikelen.

Vanwege dollarkoers, geheven invoerrechten en BTW worden de prijzen pas bekend na ontvangst in Nederland. U kunt de Scott Specialized Catalogue bestellen door overmaking van een voorschotbedrag van f 65.- op postgiro 1402621 t.n.v. de Vereniging voor USA en Canada Filatelie, Van Deventerlaan 9 te Voorburg, of in België BFr. 1300 op Postchequerekening 000-1638571-47. Vermeld erbij "Scott Specialized". Het definitieve bedrag wordt later afgerekend; u betaalt iets bij of krijgt iets terug. **De overmaking moet uiterlijk op 30 september 1996 ontvangen zijn.** Er wordt niet nabesteld voor mensen, die vergeten hebben te bestellen. Wenst u andere Scott-artikelen te ontvangen, bel dan telefoon 070-3877431: ik zoek dan uit wat die vermoedelijk gaan kosten. Canadese catalogi kunnen helaas niet bij Scott worden besteld. Loopt alles mee, dan kunt u het bestelde op de januari-bijeenkomst in ontvangst nemen. Daarna kan het in Voorburg worden afgehaald of tegen betaling van de kosten worden toegestuurd.

De bestellingen zijn voor rekening en risico van de bestellers: schade of verlies wordt omgeslagen over alle bestellers. Maar dank zij de collectieve bestelling en het wegvallen van de portokosten bent u goedkoop uit!

DAG VAN DE POSTZEGEL 1996

- De Dag van de Postzegel wordt dit jaar onder andere in Ede gevierd, en wel met de Tentoonstelling »Fila Ede 96«. Onze Vereniging zal daar met een 20-tal kaders een beeld geven van de Canada- en USA-filatelie. Deze Tentoonstelling heeft plaats in het »NIMAC Zalencentrum«, Galvanistraat 13 te Ede. De openingstijden zijn als volgt: 10 oktober: van 20.00 tot 22.00 uur; 11 oktober: van 10.00 tot 22.00 uur, 12 oktober: van 10.00 tot 17.00 uur. Wij hebben er ook een eigen stand. Maak daar een ontmoetingspunt van!

LEDEN HELPEN LEDEN

- Clubgenoot Herman Jacobs, 1071 Ambleside Drive, Apt 618, Ottawa, Ontario, K2B 6V4, Canada, helpt u graag belangeloos bij het verzorgen van mancolijsten, het verkrijgen van inlichtingen of gegevens enz.

- Aangeboden Canadese duplicaten zoals precancels, revenues, postzegels, postfris of gebruikt. Prijzen 50 à 70% off catalogue. U krijgt ze op zicht na toezending van uw mancolijst aan Dave Deveney, Box 644, Penticton BC, V2A 6P1, Canada. (Reacties hierop zijn geheel voor eigen risico.)

U.S.A. PRECANCELS

- BUREAUS en LOCALS -

Wij hebben een zeer grote voorraad, vooral van
Locals van de Zuidelijke Staten, Towns-Types en Denoms!

Stuur Uw lijst en laat Uw wensen eens weten aan

HENRY KUIPERS

DIEPENBROCKSTRAAT 109

7604 CC ALMELO

Telefoon 0546 - 85 24 49

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

→ **HERMANS PHILATELICS** ←

BOX 235, VINELAND, ONT.
LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad

ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN
zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

W. J. VERAART

De Canadese Veldpost (3)

De 50.000 Canadese manschappen, die waren ingedeeld bij eenheden van het Britse leger, hebben op verschillende fronten gestreden.

Zo deden zij bij de strijd om de Dardanellen tussen 1915 en 1917 dienst bij de Hospitalen N° 1 en 2 op het eiland Lemnos, N° 4 en 5 in Saloniki, en bij het General Hospital N° 7 in Cairo. Hun post werd verzorgd door de Veldpost van de 29e Divisie.

Korte tijd, namelijk van 14 tot 22 september 1918, was een 40-tal manschappen ingedeeld bij de Britse troepen in de Kaukasus. Zij waren aangevoerd via Noord-Perzië. De eenheid werd ontbonden in Bakoe.

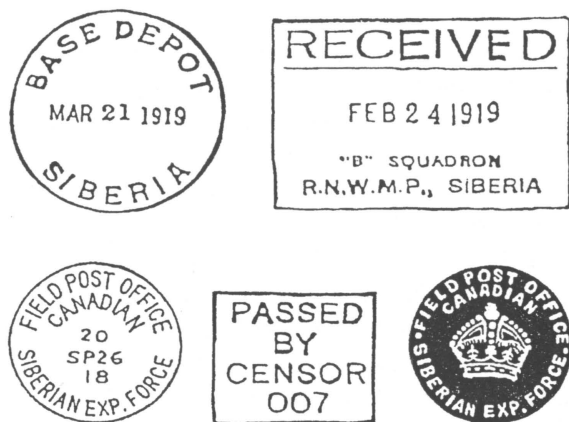
In het noordwesten van Rusland deden 600 Canadezen dienst bij de North Russia Expeditionary Force onder de Britse General Major Sir Edmund Ironside. Die had zijn hoofdkwartier in Archangel aan de Witte Zee. Het veldpostkantoor P.B. 2 zorgde voor hun postverkeer.

Op 20 september 1918 kwam de 16e Brigade Veldartillerie onder commando van de Luitenant Charles H. L. Sharman aan in dit gebied. De Brigade kreeg een taak bij de operatie "Elope". Aan de rivier de Dwina vochten zij zo'n 200 kilometer ten zuiden van Archangel, bij de plaatsen Tulas en Shenkursk, tegen de Bolsjewieken. Op 11 juni 1919 werden zij uit Rusland teruggetrokken.

Een groep van 92 militaire adviseurs, die onder leiding van de Luitenant-Kolonel John E. Leckie in Moermansk aan de Barents Zee was gelegerd, verliet Rusland op 21 augustus 1919. Hun post liep via de Veldpostkantoren P.B. 11 en P.B. 15.

Ter versterking van het Britse leger zond Canada tijdens de Russische revolutie 4.000 man naar Oost-Rusland om het traject van de Transsiberische spoorweg tussen Wladiwostok en Omsk te bewaken. Die troepen waren geformeerd op 12 juli 1918 in de legerplaatsen Willow Park in Victoria, B.C. en Hastings Park in Vancouver, B.C. Bevelhebber was de General Major J. H. Emsley. Zij vertrokken pas op 11 oktober 1918 uit Vancouver met de "Empress of Japan", die de eerste 700 man op 26 oktober in Wladiwostok aan wal zette. Zij voegden zich bij de Britse legermacht, die reeds op 3 augustus 1918 was gearriveerd. Tot dit eerste contingent van 700 behoorde het 5e Detachement van het C.P.C. onder leiding van de luitenant J. R. Rossen, die een drietal medewerkers had. Dit Veldpostkantoor van de Canadian Siberian Expeditionary Force werd op 27 mei 1919 gesloten, maar het is nog werkzaam geweest tot 5 juni van dat

jaar. Op afbeelding 11 ziet u enkele veldpoststempels die daar in gebruik zijn geweest.

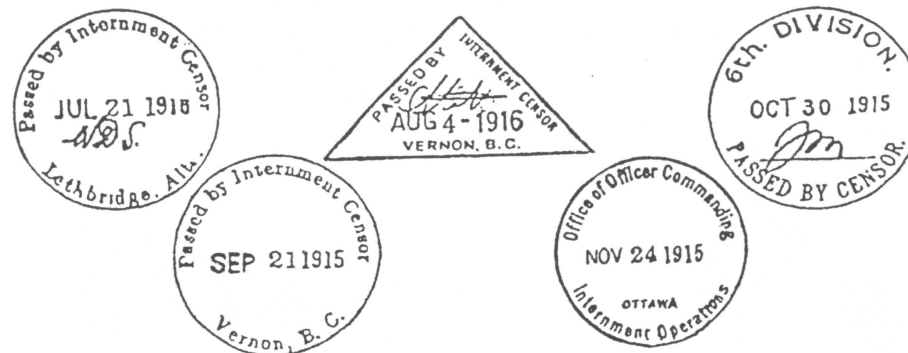
11. Stempels van de Canadian Siberian Expeditionary Force

In Canada zelf waren tijdens de eerste wereldoorlog in de militaire opleidingskampen ongecodeerde poststempels in gebruik, waarin de plaatsnamen voluit leesbaar waren. Er was geen censuur op de veldpost. Zie afbeelding 12.

12. Stempels van Opleidingskampen

In november 1914 zaten al ruim 8.000 mensen in interneringskampen, verspreid over heel Canada. In de loop van 1915 kwamen daar nog vele Duitse zeelieden bij, die op Jamaica en de Bermuda Eilanden waren opgepakt. Aan het hoofd van die kampen stond de General Major William Otter. De post van en aan de geïnterneerden was wel aan censuur onderworpen. Die werd aanvankelijk centraal uitgeoefend in Ottawa, maar in 1915 gedelegeerd aan de kampen zelf. Enkele stempels ziet u op afb. 13.

13. Stempels van Interneringskampen

GEVOLGEN VAN DE OORLOG VOOR CANADA

De Canadese natie heeft in de eerste wereldoorlog naar verhouding zware offers moeten brengen. Het land telde toen ongeveer 8 miljoen inwoners. Er sneuvelden 66.000 militairen. Ook de burgerbevolking telde enkele duizenden slachtoffers toen in de haven van Halifax bij een aanvaring een munitieschip in de lucht vloog en aan weerszijden van de baai alles werd verwoest.

In het jaar 1927 werd, als aandenken aan de gesneuvelden, bij het Parlementsgebouw een ruim 92 meter hoge toren gebouwd, waarvan een afbeelding te zien is op de zegels Scott 257 en 277. In die toren bevindt zich de Memorial Chamber, waarin een boek ligt met de namen van alle gesneuvelde mannen en vrouwen. Te zien op Scott 241.

Een Monument voor de Gevallen werd door Koning George VI en Koningin Elizabeth in Ottawa onthuld op 15 maart 1939, dus nog geen half jaar vóór het uitbreken van de tweede wereldoorlog. Dit monument is afgebeeld op Scott 247. Zie afbeelding 14.

257

277

241

247

14. Afbeeldingen van Oorlogsmonumenten

Het stadje Berlin, gelegen in Ontario op 50 kilometer ten westen van Toronto, kreeg in 1916 een andere naam. Er woonden nogal wat mensen

van Duitse afkomst, meest nazaten van uit hun vaderland gevluchte doopsgezinden en uit Amerika gekomen Amish groepen, allen mennonieten, die afkerig zijn van oorlog en geweld. De plaatsnaam Berlin wekte onprettige gedachtenassociaties op en daarom besloot men tot een naamsverandering. De nieuwe naam werd Kitchener, naar de Britse generaal. Zie afbeelding 15.

15. De Plaatsnaam Berlin werd veranderd in Kitchener

Tussen de beide wereldoorlogen bestond de Canadese Veldpostdienst uit 11 detachementen.

In 1939 werd zij opnieuw gemobiliseerd voor actieve dienst . .

(Wordt vervolgd)

VICTOR KUIL POSTZEGELS OP HET INTERNET

In het maartnummer van Usca Post werd het onderwerp "Filatelie en Computer": "*Computaly*" bij u geïntroduceerd. In het artikel viel ook de naam Internet. Ik wil iets meer vertellen over wat u aan filatelie op het Internet kunt vinden en hoe u hiervan gebruik kunt maken.

Allereerst moet aan uw computer een (snelle) modem gekoppeld zijn. Tevens moet uw computer niet te oud zijn; u moet onder *Windows* kunnen draaien. Vervolgens moet u bij een *Internet provider* een abonnement afsluiten. Bij veel Internet-providers kunt u eerst gratis een aantal uren proberen alvorens u tot een definitief abonnement overgaat. Als u adressen en andere relevante informatie over internet-providers wilt hebben, kan ik desgewenst daarbij helpen.

Het Internet is een elektronisch systeem, dat miljoenen computers met elkaar verbindt. Niet alleen particulieren, maar ook instellingen, universiteiten en overheden zijn erop aangesloten. U kunt toegang krijgen tot een gigantische hoeveelheid informatie door contact te leggen met één van de aangesloten computers. In het jargon heet dat "een *site* bezoeken". Maar hoe vindt u nu de postzegel-informatie, hoe vindt u de postzegel-sites? Gelukkig is dat heel eenvoudig.

Er is een Amerikaanse handelaar/verzamelaar, Joël Luft, die u de weg wijst. Uw internet-provider verschaft u gratis een programma voor toegang op de *World Wide Web*. Hiermee zoekt u contact met Joël Luft, die te vinden is op het site-adres <http://execpc.com>. Hij heeft naast zijn prijslijst van Amerikaanse postzegels ook een pagina met alle andere bij hem bekende *stamp sites*. Toen ik op 28 februari j.l. zijn site bezocht, waren mij sinds 14 september 1995 al 27.105 bezoekers vóór geweest. Luft vraagt iedereen die zijn site bezoekt om informatie over andere nog niet door hem gerapporteerde sites. Zo wordt zijn lijst elke 10 dagen up to date gehouden. Wat bevat die lijst zoal? Naast de nieuwe toevoegingen zijn er opsommingen van algemene filatelistische inlichtingen, filatelistische shows en verenigingen, filatelistische postdiensten, filatelie naar bepaalde landen ingedeeld, sites waar postzegelbeelden opgehaald kunnen worden, verzamelaars, commerciële aanbiedingen, filatelistische software, postzegelverleningen en overige informatie. Door het aanklikken met de muis van één van de regels uit de lijst wordt u automatisch met de site verbonden die u verdere informatie geeft. Als u bijvoorbeeld uit de lijst van filatelistische shows en instellingen de APS aanklikt, wordt u met de APS-site verbonden. Die bevat een groot aantal gegevens, ook weer in categorieën opgesplitst. U kunt er vinden dat onze Vereniging geregistreerd staat als APS-Chapter # 1427-164955 en dat de heer A. van Herk de contactpersoon is. De voertaal op het Internet is Engels. Naast het ophalen van informatie kunt u ook bestellingen doen, meedoen aan elektronische veilingen, zich opgeven bij handelaren met uw mancolijsten en dergelijke.

Door rond te snuffelen kunt u terecht komen bij de lijst van Phil Guptil. Dit is een elektronische vraag- en aanbodbeurs. U kunt hier enkele honderden verzamelaars vinden die over alle continenten verdeeld zijn. Zij geven aan wat ze zoeken, wat ze aanbieden, hoe ze willen ruilen, welke catalogi ze gebruiken en van welke filatelistische verenigingen of handelaars-organisaties zij lid zijn. Gezien het grote aantal verzamelaars van USA en Canada in de wereld en met name de grote populariteit van het Internet op het Amerikaanse continent zijn er veel aanbieders van USA en Canada bij. U publiceert uit veiligheidsoverwegingen uw huisadres niet op het Internet: u geeft slechts uw *E-mail* adres; een code waarmee u voor e-mail bereikbaar bent. De service is gratis; u kunt uzelf gratis laten opnemen in de lijst. U krijgt dan aanbiedingen en vragen van geïnteresseerden via e-mail. E-mail gaat snel; u typt uw briefje en verstuurt het via uw computer binnen een minuut. De ruiltransacties zelf gaan nog via de gewone post of *Snail mail*, slakkenpost, zoals het in het jargon heet. U kunt natuurlijk ook zelf uw eigen *home page* met uw wensen en aanbiedingen aanmaken en doorgeven aan Joël Luft, Phil Guptil en anderen. Het gebruik van het Internet kan een leuke impuls aan uw hobby geven.

Scheerperforaat in U.S. zegels

Bij de productie van het op 29 juni 1995 uitgekomen velletje Civil War-zegels blijkt contractdrukker Stamp Venturers scheerperforaat te hebben toegepast. Dat is voor Amerikaanse zegels een novum. Joh. Enschedé maakt al sinds 1980 gebruik van dat procédé, onder andere voor Nederlandse zegels. Het traditionele slagperforaat, waarbij de tandinggaatjes met een stalen kam met naalden in het papier worden geslagen, is ook door andere landen voor en na reeds vervangen door het scheerperforaat.

Hierbij wordt de bedrukte papierbaan rond een trommel gevoerd, met de beeldzijde naar de trommel toe. Op die trommel zijn op de plaatsen waar de gaatjes moeten komen verhoginkjes aangebracht. Die drukken het papier plaatselijk iets omhoog, waardoor een soort moet ontstaan. Gelijktijdig scheren messen deze moeten aan de achterkant van het papier weg.

Bij oppervlakkige beschouwing is er geen verschil met slagperforaat, doch met een sterke loep is te zien, dat het papieroppervlak rond de gaatjes licht beschadigd is. De randen van de gaatjes zijn in het algemeen ook iets hariger dan bij slagperforaat.

Het scheerprocédé biedt verschillende voordelen: het maakt minder lawaai, het werkt sneller, de apparatuur is goedkoper, ook in het onderhoud, en bovendien is aanpassing aan andere zegelformaten minder gecompliceerd dan bij de oude methode.

Bij ongelijke dikte van het omhooggedrukte papier kunnen vliesjes van de gom en van het papier in de perforatiegaatjes achterblijven. Die vallen eruit als men de zegels losscheurt. Zulke vliesjes in de Civil War-velletjes nu brachten Amerikaanse filatelisten op het spoor van de voor de USA nieuwe methode, die door Linn's zowaar *advanced* wordt genoemd!

Die vliesjes heeft men de naam *windows* (raampjes, vensters) gegeven, met als definitie: »onafgewerkte perforaties, zowel van de voor- als van de achterkant zichtbaar, waarin een vliedun laagje papier of gom is blijven zitten«. De trommels met verhoginkjes heten *pin cylinders*, de messen *cutting heads*. Bij Stamp Venturers zijn dat er drie.

Zo'n ongelijke papierdikte kan vooral aan het begin van de bewerking ontstaan, als de juiste snijdiepte nog niet is ingesteld. Vellen met *windows* moeten worden verwijderd en vernietigd, maar - het verschijnsel is bekend - dat lukt zelden voor 100%. De door de controle geglipte en in omloop gekomen *windows* beschouwt men als *freaks* (incidentele productiefouten). Ze zijn verwant aan de *blind perfs*, die bij slagperforaat kunnen ontstaan wanneer er papier in de gaatjes blijft zitten.

U.S. Postzegels in Miniatuur

In december 1977 maakte de U.S. Postdienst bekend, dat op 11 januari 1978 in Kansas City, MO, de presentatie zou plaatshebben van een experimentele postzegel in miniatuurformaat, die eenderde kleiner was dan de gebruikelijke langlopende zegels. Mocht dat experiment slagen, dan zou jaarlijks een half miljoen dollar op de postzegelproductie kunnen worden bespaard. Die zegel was de Sc. 1734, waarop een penny uit 1877 staat met het hoofd van een Indiaan erop, u wel bekend. Het was tevens de eerste Amerikaanse zegel waarvoor copyright op het ontwerp werd gelegd.

De zegel is gedrukt bij het Bureau of Engraving and Printing op de Giori Intaglio-8 bankbiljettenpers, die vellen papier verwerkt en die bij afkorting meestal de 1-8 wordt genoemd. De drukkersvellen bevatten 600 zegels, de loketvellen 150. Om het meerkleureneffect van de in bruin en blauwgroen gedrukte zegels te versterken, werden ze afgedrukt op roetbruin papier.

Behalve in Kansas City werden ze verkrijgbaar gesteld op de postkantoren van Hartford CT, Richmond VA, Portland OR en Memphis TN en, speciaal voor de verzamelaars, aan 150 filatelieloketten in het hele land. Tot eind mei 1978 kreeg wie zo'n zegel kocht er een vragenformulier bij. Vlak vóór het briefporto, op 29 mei 1978, werd verhoogd tot 15¢ werden ze uit de verkoop genomen.

Drie maanden later verkondigde de Post triomfantelijk, dat 65% van de 16.000 mensen die de enquête hadden ingevuld had verklaard voortaan best miniatuurzegels te willen kopen, of er althans niets tégen te hebben. De uitgifte van zulke zegeltjes zou dan ook worden voortgezet.

Dat gebeurde dan ook prompt: op 7 februari 1980 kwam het boekje met Amerikaanse windmolens uit, Sc. BK 135, zegels 1738-1742, ook weer op gekleurd papier, en op 20 mei 1980 de Dolly Madison-zegel, Scott 1822.

Deze Sc. 1822 was de laatste velzegel in miniatuurformaat, maar er volgden nog vier boekjeszegels. Het 18¢ Wildlife-boekje Sc. BK 137, zegels 1880-1889, verschenen op 14 mei 1981, werd voor de ontwerpers een bittere teleurstelling, want de fraaie tekeningen kwamen zó sterk verkleind niet tot hun recht. De Post wist echter van geen opgeven: ook van de C-zegel kwam, op 11 oktober 1981, een boekje in miniatuurformaat uit: BK 141, zegel 1948, op 8 januari 1982 gevolgd door het Bighorn Sheep-boekje BK 142/142a, zegel 1949a van de Cottrell-pers en 1949d van de Intaglio B-pers. Het ontwerp daarvan was gelijk aan dat van de Sc. 1880 uit het Wildlife-boekje. Tenslotte kwam op 1 februari 1985 ook de D-zegel Sc. 2113 als boekje BK 143 in dit formaat uit.

Pas toen schijnt de Post tot het besef te zijn gekomen dat de prutszegeltjes toch niet zo'n groot succes waren als zij het publiek aanvankelijk wilde doen geloven. Er zijn er geen meer verschenen. Integendeel, als om het aangerichte ongemak goed te maken, liet zij van de op 29 maart 1985 uitgekomen Flag Over Capitol-zegel een boekje met 5 stuks verschijnen, die bijna dubbel zo groot zijn als de vel- en de rolzegelversie (BK 144/145, zegel 2116). Het hoofdstuk Miniatuurzegels heeft ook later geen vervolg meer gekregen en het mag veilig als afgesloten worden beschouwd.

Joint Issues USA ↔ Buitenland

Er bestaat binnen onze Vereniging belangstelling voor de Amerikaanse joint issues. Nee, niet omdat dat de uitgifte van "joints" zou zijn, volgens Van Dale "grote, gezamenlijk te roken sigaretten van tabak vermengd met hasj of marihuana", want - al doen we in onze club veel gezamenlijk - dát doen we niet. Voor ons zijn joint issues een door twee of meer landen ongeveer gelijktijdig uitgegeven zegel of stel zegels, betrekking hebbend op hetzelfde onderwerp, in het bijzonder wanneer de USA één van die landen is.

Heel vaak tonen zulke zegels ook onderling gelijke of nagenoeg gelijke zegelbeelden - afgezien uiteraard van landstaal, waardecijfer en muntsoort - maar dat hoeft niet beslist het geval te zijn.

Toch gelden niet alle gemeenschappelijke uitgaven als officiële joint issues, zelfs al voldoen ze aan de vorengenoemde voorwaarden. Zo staat bij voorbeeld de Captain Cook-uitgifte uit 1978 van de USA en Canada (Scott USA 1732-1733 en Canada 760-761) niet als officieel te boek. De beide Postdiensten hebben haar namelijk niet uitdrukkelijk als zodanig aangekondigd en dat is eveneens een voorwaarde. Maar vanzelfsprekend staat het elke verzamelaar van joint issues vrij om zulke zegels toch in zijn of haar collectie op te nemen.

Officiële joint issues staan als zodanig vermeld in de Scott Catalogus met de notitie "See (land) N°", zodat de verzamelaar in één moeite door het catalogusnummer van het "tweeling-land" kent.

De Scott Publishing Company heeft voor de joint issues van de USA een afzonderlijk album uitgegeven, dat met supplementen wordt bijgehouden. De niet-officiële zijn daarin niet opgenomen. Wie meer wil weten over dit U.S. Official Joint Issues Album wende zich tot de Scott Publishing Co., P.O. Box 828, Sidney, OH 45635, USA.

De eerste joint issue van de USA dateert uit 1959: de Saint Lawrence Seaway-zegel, samen met Canada. Welke er daarna zijn gevolgd, blijkt uit het volgende overzicht:

Jaar	Onderwerp	US #	Land	Scott #
1959	St. Lawrence Seaway	1131	Canada	387
1960	Mexico Onafhankelijke Staat	1157	Mexico	910
1965	Kolonisatie van Florida	1271	Spanje	1312
1975	Apollo-Soyuz Ruimtevlucht	1569-70	Sovjet Unie	4339-40
1976	USA Onafhankelijke Staat	1690	Canada	691
1977	Peace Bridge	1721	Canada *	737
1980	Philip Mazzei	C 98	Italië *	1439
1981	James Hoban	1935-36	Ierland	504
1982	Diplomatieke Betrekkingen	2003	Nederland	640-41
1983	Vriendschap en Handel	2036	Zweden	1453
1983	Duitse Immigratie	2040	B.R. Duitsland	1397
1983	Verdrag van Parijs	2052	Frankrijk *	1899
1984	John McCormack	2090	Ierland	594
1984	St. Lawrence Seaway	2091	Canada	1015
1986	Postzegels Verzamelen	2198-2201	Zweden	1585-88
1986	Francis Vigo	UX111	Italië	--
1986	Vrijheidsbeeld	2224	Frankrijk	2014
1987	Onderlinge Vriendschap	2349	Marokko	642
1988	200 Jaar Australië	2370	Australië	1052
1988	Nieuw Zweden	C117	{ Zweden	1672
			{ Finland	768
1989	Franse Revolutie	C120	Frankrijk *	2145a
1990	Micronesia	2506	Micronesia	124-26
1990	Marshall Islands	2507	Marshall Islands	381
1990	Zeezoogdieren	2508-11	Sovjet Unie	5933-36
1991	700 Jaar Zwitserland	2532	Zwitserland	888
1991	William Saroyan	2538	Sovjet Unie	6002
1992	Reizen van Columbus	2620-23	Italië	1877-80
			{ Italië	1883-88
1992	Columbus-velletjes	2624-29	{ Portugal	1918-23
			{ Spanje	2677-82
1992	Ruimtevaart	2631-34	Rusland	6080-83
1993	Grace Kelly	2749	Monaco	1851
1994	Kraanvogels	2867-68	China	2528-29
1995	Palau 1 Jaar zelfstandig	2999	Palau	377-78

Met een * achter de naam van het tweelingland zijn de uitgaven aangeduid met onderling verschillende zegelbeelden.

Voor oktober is de verschijning aangekondigd van een joint issue met Israel, gewijd aan Hanukkah (Chanoeka), het Joodse Feest van het Licht.

Het uitgeven van zegels met hetzelfde zegelbeeld of ter gelegenheid van een gemeenschappelijk thema is overigens niets nieuws. Reeds in 1898 gaf Portugal de Vasco da Gama-zegels uit, samen met zes andere landen. De koloniale mogendheden, waaronder ook Nederland, gebruikten vaak de zegelbeelden van het moederland ook voor hun koloniën. En verder kennen we natuurlijk de CEPT-zegels van Europese landen. Maar al die emissies worden eerder omnibus issues genoemd dan joint issues.

De Post in de Civil War

Het in juni 1995 verschenen velletje ter herinnering aan de Burgeroorlog van 1861-1865, die in de USA vaak de "oorlog tussen de Staten" wordt genoemd, heeft onze gedachten weer eens bepaald bij de gevolgen, die die strijd had voor de Amerikaanse posteries.

In maart 1861 werd de postverbinding tussen Noord en Zuid al herhaaldelijk onderbroken. In de Unie, het Noorden, bleef de postdienst in grote lijnen intact en ze werd zelfs aanzienlijk verbeterd. Maar in het Zuiden, in de Confederatie, zag dat er anders uit.

Bij het tot stand komen van de Confederatie in februari 1861 werd John H. Reagan uit Texas benoemd tot Postmaster General. Hij handhaafde de bestaande postkantoren en daar werd aanvankelijk de dienst nog uitgevoerd met geld en postzegels van de Verenigde Staten. Er werd, zij het met onderbrekingen, nog post tussen de beide gebieden vervoerd tot juni 1861, toen dit verkeer door de Unie werd verboden. Montgomery Blair, toen Postmaster General van de USA, maakte bekend dat van de in totaal 28.586 postkantoren in het land er 8.535, alle gelegen in de "disloyale" gebieden, geen kwartaalrekeningen meer hadden overgelegd.

De USA maakte een eind aan de geldigheid van zijn postzegels en postwaarden met de zogenaamde *demonetization*. Dit betrof alle uitgiften tot en met de zegel, die thans bij Scott N° 39 heeft. Tussen augustus 1861 en januari 1862 werden zonegewijs alle postkantoren voorzien van nieuwe zegels. Een geweldige operatie, waarvoor zoveel maanden inderdaad nodig waren. Het laatst kwamen de gebieden in het Westen aan de beurt.

Het lukte de Confederatie niet om door andere landen te worden erkend en daardoor kon zij er ook geen postverdragen mee afsluiten. En dat was de enige manier om internationale postdiensten te reglementeren, want de Wereld Postvereniging bestond nog niet.

Bovendien maakte de blokkade door de vloot van de Unie postverkeer met het buitenland zo goed als onmogelijk, ondanks herhaalde pogingen van dappere blokkadebrekers.

Het gebrek aan postzegels werd een nijpend probleem: de bevolking was al vijftien jaar aan het gebruik ervan gewend. De Confederatie bestelde zegels bij Thomas De La Rue & Company in Londen. Die konden echter niet op korte termijn worden geleverd en toen op 1 juni 1861 het nieuwe posttarief van kracht werd, zaten de postmasters geheel zonder zegels. Sommigen grepen toen maar terug naar de oude methode om het

portobedrag op de poststukken te schrijven, de zogenaamde *rate markings*, anderen gaven eigen *provisionals*, voorlopige zegels, uit die alleen op hun eigen postkantoor geldig waren. In de Scott vindt u ze allemaal, een bonte verzameling.

Op 16 oktober 1861 kon de Confederatie eindelijk op beperkte schaal gesteendrukte postzegels uitgeven, in afwachting van de komst van de in diepdruk vervaardigde zegels van De La Rue en de drukplaten daarvoor. De eerste zending was in handen gevallen van de Unie. Maar in april 1862 konden in Londen gedrukte 5¢ zegels in omloop worden gebracht en in augustus konden de drukplaten op de pers worden gelegd in Richmond.

Maar op 30 juni 1862 werd het briefport verhoogd tot 10¢ en toen slonk de voorraad 5¢-zegels snel. De Confederatie hield stug vol en tussen april en juni 1863 zorgde de firma Archer & Daly in Richmond voor zegels van 2¢, 10¢ en 20¢ van goede kwaliteit, uitgevoerd in diepdruk. Toen Richmond in 1864 door de Unietroepen werd bedreigd, werd de postzegelproductie verlegd naar Columbia in South Carolina.

De strijdende partijen waren overeengekomen post van krijgsgevangenen op bepaalde plaatsen uit te wisselen. Ook brieven van burgers konden profiteren van deze *flag of truce* (witte vlag)-regeling. Al die post was onderworpen aan censuur.

Aan de uitwisseling van post door particuliere expresdiensten tussen Louisville in de Unie en Nashville in de Confederatie kwam een eind op 26 augustus 1861, door een verbod, opgelegd door de Unie.

Toen de Unie in 1863 de Mississippi in handen kreeg en daarmee de Confederatie in tweeën sneed, organiseerde deze een expresdienst tussen de gebieden aan weerszijden van de rivier. Die werd uitgevoerd op contractbasis door avonturiers, die in de nachtelijke duisternis langs veepad en sluipteggetjes tussen de Unietroepen door aan de oevers kwamen en met roeibootjes de overzijde bereikten. De dienst werd onderhouden tussen Shreveport of Alexandria in Louisiana en Meridian of Brandon in Mississippi. Het briefporto bedroeg maar liefst 50¢ per half ounce.

Na het einde van de oorlog pakte het Post Office Department het herstel van de dienst in het Zuiden krachtadig aan. In de Unie zelf had de postdienst betrekkelijk weinig schade ondervonden van de afscheiding van het Zuiden. Tussen 1861 en 1865 waren de ontvangsten jaarlijks met zes miljoen dollar gestegen, in die tijd een enorm bedrag. Er waren allerlei reorganisaties en verbeteringen doorgevoerd en in feite kreeg het hele federale poststelsel toen in grote trekken zijn huidige vorm. Zo werden er drie categorieën ingevoerd voor de verschillende soorten post en op 1 juli

1863 werd een uniform tarief van 3¢ per half ounce voor het hele land ingevoerd, dus ongeacht de afstand. Daarmee kwam een eind aan het transcontinentale tarief van 10¢. In 49 grote plaatsen in de Unie werd een gratis besteldienst ingevoerd en daarvoor werden 449 bestellers in dienst genomen. New York City kon zich weldra beroemen op vijf bestellingen per dag!

HERMAN JACOBS CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

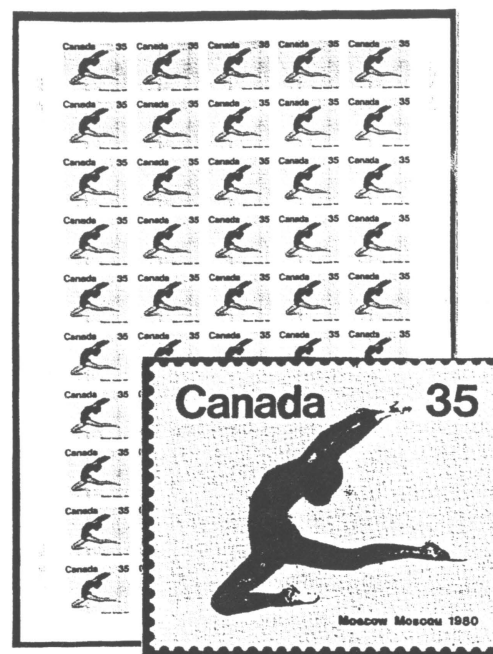
U hebt het allemaal kunnen lezen in Usca Post N° 80: uw potpourri scribbler is naar zijn tweede vaderland gerepatrieerd en hier komt dan de eerste aflevering *from across the Atlantic*.

☀ Het was weer even wennen natuurlijk, maar aan één ding wen je als Europeaan geloof ik nooit en dat is de aankoop van postzegels. Normaal ga je in Nederland naar het postkantoor, hier ga je naar de apotheek/ drugstore. De meeste hebben achterin een klein postkantoorje en een zegel voor Europa kost 90 cents. Nu, als je achteloos een *loonie* op de toonbank laat vallen en je verwacht een *dime* terug, vergeet dat dan maar rustig, want op de prijs van de zegel komt nog eens de gehate 7% GST, oftewel de *Goods and Service Tax*, niet te verwarren met de 8% PST, *Provincial Sales Tax*. De zegel kost dus 96 cents en je krijgt maar 4 cents terug van je *loonie*. Wat een ontgoocheling . . .

De *loonie* is het elfhoekige muntstuk van \$ 1, zo genoemd omdat aan één zijde de bekende *loon* (fuut) afgebeeld is, een populaire watervogel, die bijna niet kan lopen, maar kleine vleugels heeft en hoofdzakelijk van vis leeft. Hij kan een hoop kabaal maken, soms huilen als een wolf, soms heel spookachtig lachen. Hij staat op het hier afgebeelde zegeltje van 5¢. Kunt u daarop ook het jaartal vinden?

☀ De *loonie* heeft er intussen een broertje bijgekregen. Het bruine biljet van \$ 2 is vervangen door een tweedelig muntstuk van brons en nikkel, de *toonie*. Het kost maar 16¢ om een *toonie* te produceren, tegenover 6¢ voor een biljet, maar de munt gaat wel 20 jaar mee en het biljet maar 1 jaar, dus . . . een besparing van 250 miljoen dollar in 20 jaar tijd en dat is geen katte(p)manifestatie.

van de Nationale Archieven in Ottawa. Uw scribbler heeft ze niet mogen zien, maar kreeg wel foto's en documentatie - tegen betaling uiteraard!

☀ En dan heb ik voor u nog het verhaal van het bijzondere stempel uit 1955: "Pourquoi attendre au printemps?" of in het Engels "Why wait for spring!". De volledige slogan luidt: "Why wait for spring, do it now, while men are available". ("Waarom gewacht tot het voorjaar, doe het nu, nu er mannen te krijgen zijn.") Men wilde namelijk diegenen, die normalerwijze elke winter hun baan kwijtraakten, aan werk helpen. Maar het schijnt, dat deze slogan door heel wat jongedames verkeerd werd uitgelegd. Zij dachten namelijk dat het beter was om in de winter te trouwen om zo de voorjaarsdrukte te vermijden en bovendien waren ze er benauwd voor dat er in het voorjaar geen vrijgezellen meer over zouden zijn . . .

☀ Hebt u Carl bij de hand en Scott # C1 en C3? Houd u dan maar goed vast, want hier gaan we. Canada heeft altijd al veel aandacht geschonken aan gehandicapten. Scott # 694 voor de Handicapped Olympics en Scott # 915, Terry Fox, zijn daar goede voorbeelden van. Maar ook al veel eerder werd er een zegel uitgegeven waarop twee gehandicapte engelen te zien zijn: Scott # C1 en de opdruk C3. Die

engelen hebben ieder maar één vleugel. Een soort Siamese tweeling? Maar daar hebt u Carl niet voor nodig. Wel voor Scott # C1i en C3i, de zogenaamde *swollen breast* variëteit. Toch wel zielig voor die engelen, elk één vleugel, maar die extra grote boezem maakt natuurlijk weer veel goed. Hebt u ze ook? Die zegels dan? De catalogus zet ze op \$ 75,- en dat is toch mooi meegenomen . . .

En op 11 november herdenken we weer het einde van de eerste wereldoorlog: *Armistice Day*. Die wordt hier ook wel *Poppy Day* (Klaproos Dag) genoemd en daarom kijken we even naar Scott # 487, naar mijn zeer bescheiden mening een van de mooiste oorlogzegels die Canada ooit heeft uitgegeven. Wij zien het portret van luitenant-kolonel John McCrae, dichter

en soldaat. Wij zien ook de beginregels van het gedicht: *"In Flanders fields, the poppies blow, between the crosses, row on row . . ."* (In de velden van Vlaanderen bloeien de klaprozen, tussen de kruisen, rij aan rij . . .) Hij schreef dit gedicht in 20 minuten, treurend om het verlies van zijn beste vriend

in de tweede slag om Ieperen. John McCrae overleed in 1918 aan longontsteking en hij werd begraven in Frankrijk, onder een van de kruisen uit zijn gedicht. In Guelph, Ontario, waar hij werd geboren, brandt nog steeds een lichtje in de tuin van zijn geboortehuis: *Lest we forget . . .*

Het nieuwe postzegelseizoen is weer begonnen en dus

PRETTIG POSTZEGELEN !

Vragen? Iemand nog Vragen?

Ja, bij de redactie kwamen de volgende vragen binnen:

1. Hoe kan ik het best bepalen of een postfrisse zegel met plakkerrest een watermerk heeft? Ik bezit een optische watermerkzoeker, die ik ooit op een Verenigingsbijeenkomst kocht en die net zo werkt als de Signoscoop. De plakkerrest bederft de mogelijkheid om het watermerk te zien.

2. Hoe kan ik bij zegels van de Bank Note-serie op brief het best bepalen met welke zegels ik te maken heb, Continentals of Americans? Beide hebben dezelfde *secret marks*. Als de zegels afgeweekt zijn, kan men het verschil vaststellen door ze tegen het licht te houden. Moet ik de zegels van de enveloppen afweken en ze daarna terugplakken, of bestaat er een minder omslachtige methode?

KORT AMERIKAANS

★ Besturen is vooruit kijken, en dat doen ze bij de USPS. Tot in de volgende eeuw toe. Dan komt er een "multi-jaar" reeks, gewijd aan mensen en gebeurtenissen die de 20e eeuw vorm hebben gegeven. De naam van die reeks wordt "Celebrate the Century", dus Hitler zal er wel niet in voorkomen. Het publiek krijgt trouwens inspraak bij de te kiezen onderwerpen. Men is nu bezig met de "verdere bijzonderheden", die altijd en ook nu weer "nog ontbreken". Horen wij wat, dan hoort u wat.

★ De mensen uit Fairmount in Indiana, een dorp van 3000 zielen, zijn boos: zij vingen bot bij hun pogingen om hun dorp, naast Hollywood CA, officiële eerstedagstempelplaats te maken voor de James Dean-zegel. De USPS was er niet gevoelig voor, dat James daar is opgegroeid en begraven ligt. Als troost doet de Post wel mee aan het James Dean Festival, dat in het dorp in september wordt gehouden.

★ Ook de mensen in Brevard County, Florida, waren boos. In het velletje van 15 bedreigde diersoorten, dat in oktober uitkomt ter gelegenheid van de Nationale Verzamel Postzegels Maand, zit ook de Manatee, een soort zee-koe, een plantenetend zeezoogdier dat wij lamantijn noemen. Een kalf van dat dier was in het gepubliceerde ontwerp zó afschuwelijk afgebeeld, dat de krant Florida Today vol liep met kwaaië ingezonden stukken en artikelen. En in Brevard weten ze waar ze over praten, want daar zien ze die aardige dieren toch nog vaak genoeg voorbijzwemmen. De USPS heeft het ontwerp ijlings vervangen door een lieflijker beeld. Oordeelt u zelf.

Niet zo . . .

. . . Maar zo

★ Een Linn's-lezer uit California beschuldigt de USPS openlijk van "massamoord op onschuldige postzegels". Hij heeft bewijzen zat, zegt hij.

★ Een andere lezer vindt, dat op de in de loop van dit jaar te verschijnen Computer Technologie-zegel de waarde "32" in binaire notatie had moeten worden aangegeven, dus als "100000". Gelukkig is dat niet gebeurd. Je zou je toch stijf schrikken van zó'n inflatie? Bovendien, het zegelontwerp is al erg genoeg zoals het is

★ De Worldpost Priority Letter service, waarover wij u vertelden in Usca Post 80 pagina 24, is per 25 maart omgedoopt tot Global Priority Mail en ingevoerd in het hele land. Het aantal meespelende buitenlandse landen is sterk uitgebreid, de tarieven bleven gelijk. De USPS verstrekt er gratis "flat rate envelopes" voor in twee formaten: small (25.5 x 15.2 cm) en large (31.8 x 23.3 cm). Hiervoor gelden eenheidstarieven. Op die enveloppen staat in rood en blauw een vijfhoekig voorrangssymbool met de woorden "International Express (met één sl) Priority" rondom een wereldbol. Voor grotere zendingen gaan de tarieven per half pond omhoog. Het maximaal toegelaten gewicht is 4 pounds, ruim 1,8 kg. De zendingen komen volgens de USPS "binnen gemiddeld vier dagen" over. Een wat rekbaar begrip, vrezen wij

★ De Challenger-zegel van \$ 3.00, die op 22 juni 1995 uitkwam voor het priority mail-tarief (Sc. 2544) was op en is bijgedrukt. Doordat bij de drukker (Ashton Potter-U.S.A.) kennelijk oenen werken, kwam op de herdruk (van de plaatnummers P4444-2 en P5555-2) bij vergissing het jaartal 1996 te staan, in plaats van 1995 zoals bij de oorspronkelijke oplage. Dat kost u nóg eens geld, want u wilt natuurlijk bijblijven. Eén geluk: zeldzaam worden ze niet. Ons van de redactie hoort u niet zeggen dat we er een nieuwe truc van de USPS in zien Scott denkt de zegel wel in de catalogus op te nemen, maar weet nog niet hoe, mét een subnummer of zonder.

★ Eind 1995 heeft de USPS haar contract met het Bureau of Engraving and Printing verlengd tot en met het jaar 2000. Zowel in 1996 als in 1997 wordt gemikt op de levering van 25 miljard zegels. In vellen van 100 op elkaar gelegd, is dat een toren van Babel van 47½ km hoog. De aantallen die de USPS jaarlijks nodig heeft, fluctueren nogal, de laatste jaren tussen 36 en 63 miljard. Behalve met het BEP lopen thans contracten met de particuliere drukkers Ashton Potter (USA), Avery Dennison, Banknote Corporation of America en Stamp Venturers. Dat bedrukt ons soms.

★ Een electricien en een machinist van de Gemeentelijke Vuilverbranding van Chicago hebben in de zomer van 1995 grote, maar nog onbekende aantallen postzegels gestolen die moesten worden verbrand, o.a. de Rock 'n Roll-zegels Scott 2721-2730 van 1993 en de Kerstzegel 1994, Scott 2871. Allemaal 29¢-zegels die verbrand moesten worden na de portoverhoging van 1 januari 1995. Ze verkochten pakken van 100 vel, waarde \$ 2900, op straat voor \$ 100! De postale recherche heeft beloningen tot \$ 50.000 uitgelooft voor tips, die opheldering kunnen verschaffen.

★ "Ouderwetse" brieven in enveloppen met frankering heten bij de USPS tegenwoordig *hard-copy mail*, om ze te onderscheiden van elektronische post. Die e-mail is in de States overigens niet altijd meer zo snel. Het aantal gebruikers groeit zo explosief, dat er vertragingen ontstaan en de afzenders meer dan eens zelfs "Service unavailable" (Verbinding niet vrij) op hun scherm zien verschijnen. Overigens speelt de USPS met de gedachte om in de toekomst het sturen van e-mail aan mensen zonder huiscomputer mogelijk te maken. Een afdruk van het bij de Post ontvangen bericht wordt dan de volgende dag thuisbezorgd, waarschijnlijk in een speciale e-mail envelop! Mooi toch, hè?. Doet weer denken aan die oude V-mail.

★ Sinds 1 juli verdeelt de USPS de post in nog maar drie klassen. De *first-class* blijft zo heten, de *second class* heet nu *periodicals class* en de *third* en de *fourth class* zijn gecombineerd tot de *standard class*. We vertelden u al eerder dat *express mail* voortaan *expedited mail* heet: versnelde post. De tarieven blijven grotendeels ongewijzigd, maar 1e klas-post, gesorteerd op 5-cijferige barcode, wordt 2¢, gesorteerd op 3-cijferige barcode 1¢ goedkoper. In de periodicals class gaan grote verzenders minder en kleinere meer betalen.

★ De gom van de Amerikaanse zelfklevers (die men in de USA - geloof het of niet - *stickies* noemt) is zó gemeen, dat zelfs de aanmaak van kringlooppapier er nu onder lijdt: de gom klontert en vervuilt de machines. De USPS gaf Springborn Laboratories in Enfield CT nu opdracht een 100% milieubewuste gom uit te vinden. Maar dat kan nog wel even duren.

★ De Scott catalogus zal zich bij de zelfklevers met ingeponste tanding voortaan niet meer beperken tot de vermelding "serpentine die-cut", maar netjes de tandingmaat vermelden. Waarom ook niet, al is 't een kunstgebit.

★ Het betrekkelijke succes van de ongesneden drukkersvellen 29¢ Legends of the West lijkt zich niet te herhalen. Werden daarvan nog 45.741 vellen verkocht, Marilyn Monroe en de Civil War haalden slechts 10.946 resp. 10.837 stuks. Wat moet je er als eerzaam verzamelaar ook mee?

★ Mede dank zij ons heeft de USPS het dienstjaar 1995 afgesloten met een winst van \$ 1.77 miljard, op een omzet van \$ 54.9 miljard. Het jaar daarvoor was er nog een verlies van \$ 914 miljoen. Er werden 180.7 miljard poststukken behandeld (44 maal zoveel als in 1904!), 3.7 miljard meer dan in 1994. En dan zijn er tóch nog mensen, die beweren dat Amerikanen geen brievenschrijvers zijn . . .

★ Van het in groen, roodbruin en zwart gedrukte ATM-velletje Sc. BC 61A met 18 zelfklevende Dennenappel-zegels Sc. 2491 van 5 november 1993 zijn exemplaren gevonden waarbij op positie 7 het roodbruin nagenoeg geheel is weggevalen. Er zijn slechts sporen van aanwezig, waardoor de dennenappel helemaal groen lijkt. Een echt groentje tussen al die bruine . . .

★ Op de rug van de zegel voor het Dames-Schoonspringen uit het velletje voor de Olympische Spelen, dat op 2 mei uitkwam, staat ten onrechte dat de dames springen van een *board* op 10 m. hoogte. Aangezien er in werkelijkheid geen board aan te pas komt, was overwogen de woorden "a board" te laten wegvallen, maar daarvoor was het al te laat. Vandaar dat ons nu een foute tekst is voorgeschoteld. Laat u niets wijsmaken!

★ Er zijn weer flink wat zegels uitgekomen in de vorm van velletjes. Op 23 mei een met 15 maal de door Georgia O'Keefe geschilderde *Red Poppy* (rode klaproos. Zijn die er dan ook in andere kleuren?). Rechts op het velletje een portret van deze befaamde bloemenschilderes, die leefde van 1887 tot 1986. - Op 7 juni een met 15 se-tenant zegels, gewijd aan de Dansen van de Amerikaanse Indianen. De kop van het vel vertoont dansende roodhuiden, met op de achtergrond hun wigwams. - Op 24 juni het James Dean-velletje waarover we u al vertelden. - Op 19 juli 20 maal de Discuswerper, over wie wij ook al eerder spraken, met links een vergroting van het beeld. Kom nou dus niet vertellen dat u niet lekker in uw velletjes zit.

★ Van de 15.000 rollen van elk 10.000 zelfklevende Mountain-zegels zijn er 5.000 (met in totaal dus 50 miljoen zegels) teruggeroepen, omdat contractdrukker Avery Dennison ze in de verkeerde richting had opgerold en dat zou grote misère hebben gegeven in de plakmachines van de grote verzenders. U ziet: ook een postzegeltje kan raar rollen

★ In 1992 maakte de toenmalige postmaster general Anthony M. Frank een eind aan de verkoop van prullaria met postzegelmotieven door de USPS. De wetenschap is intussen vooruitgegaan: de Post hervat deze handel! De opbrengsten konden niet worden gemist, de principes wel.

★ De sinds 1982 bestaande *Modern Postal History Society* is ter ziele en haar *Journal* is voor de laatste keer verschenen. Oorzaak: teruglopende belangstelling in de materie en te weinig kopij voor het blad. Nee, dan wij!

★ Hobbygenoot Raymond Avrutis uit Washington DC dringt er bij ons op aan om voortaan alle niet-gegraveerde postzegels kopstaand te plakken, uit puur protest tegen al die middelmatige raster- en offsetdrukken die immers niet in de schaduw kunnen staan van het ware vakwerk: diepdrukzegels.

★ Het "originele" velletje Legends of the West met Ben in plaats van Bill Pickett, dat de koper in Bend, Oregon, waar hij het aan het loket had gekocht, op 13 december 1993 heeft laten afstempelen om later te kunnen bewijzen dat hij de vinder is geweest, is op een veiling van Jacques Schiff in Chicago van de hand gegaan voor \$ 525 + 10% commissie. De "gewone" foute velletjes, waarvan de USPS er 150.000 uitgaf om de kosten van de foutdruk te dekken, zagen wij postfris aangeboden voor \$ 140 à \$ 150.

Mensen, we zijn weer helemaal bij. Nu maar weer stevig er tegenaan!